

MINISTEREN

Transportudvalget
Folketinget

Dato 17. februar 2021
J. nr. 2021-408

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transportudvalget har i brev af 4. februar 2021 stillet mig følgende spørgsmål vedrørende L 127 – Forslag til ændring af færdselsloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål nr. 6:

Vil ministeren redegøre nærmere for, i hvilke tilfælde konfiskation af køretøjet kan undlades, fordi det vil være uforholdsmæssigt indgribende?

Svar:

I tilfælde, hvor køretøjet føres af en anden person end ejeren, følger det af den foreslåede § 133 a, stk. 2, 2. pkt., at konfiskation skal ske, medmindre konfiskation må anses for uforholdsmæssigt indgribende for ejeren.

Ved den nærmere vurdering af, hvornår konfiskation vil være uforholdsmæssigt indgribende kan jeg henvise bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13. Det fremgår heraf, at det forudsættes, at der er tale om en snæver undtagelse, idet udgangspunktet vil være, at køretøjer benyttet til vanvidskørsel som udgangspunkt konfiskeres, og ejeren herefter må søge sit tab dækket gennem et erstatningskrav mod føreren. Udgangspunktet kan dog fraviges, hvis ejeren godtgør, at adgangen til at gøre et erstatningskrav gældende over for føreren ikke er tilstrækkeligt til at forhindre, at konfiskationen vil være uforholdsmæssig indgribende.

Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis ejeren godtgør, at særlige omstændigheder konkret gør et erstatningskrav illusorisk. Det forudsættes i den forbindelse, at alene omstændigheder, som ejeren af køretøjet ikke med rimelighed ville kunne have forudset på tidspunktet for overdragelse af køretøjet til føreren, vil kunne begrunde, at konfiskation undlades med henvisning til, at et eventuelt erstatningskrav er illusorisk. Førerens død eller konkurs i tilfælde, hvor førerens bo ikke kan dække kravet, kan efter omstændighederne være tilstrækkeligt til at bringe undtagelsesbestemmelsen i anvendelse, forudsat at ejeren af køretøjet ikke kendte eller burde have kendt til de omstændigheder, der gør kravet mod boet dækningsløst.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13, at det vil bero på en konkret vurdering, om erstatningskravet må anses for illusorisk. Det forhold, at føreren i en årrække alene vil kunne betale mindre afdrag, vil imidlertid ikke i sig selv medføre, at kravet kan anses som illusorisk. Konfiskation vil dog i alle tilfælde være uforholdsmæssigt indgribende for ejeren, hvis det kan dokumenteres, at det anvendte køretøj på gerningstidspunktet var stjålet.

Det fremgår ligeledes af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13, at følgende forhold kan indgå ved vurderingen af, om konfiskation efter § 133 a, stk. 2, 2. pkt., må anses for uforholdsmæssigt indgribende:

I tilfælde, hvor *føreren har lånt, leaset eller lejet mv.* det anvendte køretøj, har ejeren af køretøjet mulighed for efter de almindelige formueretlige regler at gøre et erstatningskrav gældende mod føreren til dækning af det tab, ejeren måtte lide som følge af konfiskationen. Erstatningskravet vil efter den foreslåede § 119, stk. 7, i færdselsloven kunne rejses under straffesagen mod føreren. Det forudsættes derfor, at undtagelsesmuligheden alene anvendes i tilfælde, hvor ejeren godtgør, at adgangen til at gøre et erstatningskrav gældende over for føreren efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder ikke er tilstrækkelig til at forhindre, at konfiskationen er uforholdsmæssig indgribende for ejeren, f.eks. fordi et erstatningskrav mod føreren reelt er illusorisk.

Når køretøjet er leaset, lejet eller på anden måde overladt til føreren mod betaling, er det en forudsætning for, at undtagelsesbestemmelsens vil kunne bringes i anvendelse, at ejeren i tilstrækkelig og relevant grad har undersøgt kontraktpartens økonomi og ikke på den baggrund med rimelighed kunne forudse, at et erstatningskrav ville være dækningsløst.

I de tilfælde, hvor *føreren har lånt køretøjet af en privatperson*, eksempelvis et familiemedlem, må ejeren som udgangspunkt også søge sit tab dækket gennem et erstatningskrav. Ejeren må i almindelighed forudsættes at have tilstrækkeligt kendskab til låneren til at kunne vurdere risikoen for, at låneren ikke har mulighed for at dække et eventuelt erstatningskrav, og som udgangspunkt vil køretøjet således skulle konfiskeres, uanset om et erstatningskrav reelt er illusorisk. Konfiskation vil kunne undlades, hvis ejeren godtgør, at denne ikke havde anledning til at kende til de forhold, som gør et erstatningskrav illusorisk.

Det fremgår endeligt af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13, at konfiskation efter den foreslåede § 133 a stk. 2, 2. pkt., også vil kunne undlades i medfør af færdselslovens § 133 a, stk. 12, når særlige grunde undtagelsesvis taler herfor. Der er med den foreslåede ændring af § 133 a, stk. 2, ikke lagt op til at ændre på den vurdering, der skal foretages efter § 133 a, stk. 12. Konfi-

skation vil derfor fortsat kunne undlades efter bestemmelsen, hvis eksempelvis ganske særlige familiemæssige eller sociale forhold vil bevirke, at konfiskation i det konkrete tilfælde vil have uforholdsmæssigt indgribende betydning for den pågældende. Eksempelvis vil en specialindrettet handicapbil, eller et køretøj, som anvendes til transport af f.eks. ejerens barn, der har et handicap eller lider af behandlingskrævende sygdom, og hvor det pågældende køretøj udgør eneste transportmulighed, efter omstændighederne kunne undtages efter bestemmelsen.

Som jeg tidligere ved brev af 12. februar 2021 har orienteret Transportudvalget om, så har EU-Domstolen den 14. januar 2021 – efter fremsættelsen af lovforslaget den 16. december 2020 – afsagt dom i sagen C-393/19. Dommens betydning for den foreslåede ordning undersøges fortsat.

Jeg vil snarest muligt orientere Transportudvalget om, i hvilket omfang dommen vil nødvendiggøre justeringer af lovforslaget.

Med venlig hilsen

Benny Engelbrecht